

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

ZOALS DE INNERLIJKE STAAT VAN HET HART VAN SAYYIDINĀ IBRĀHĪM

Mawlānā Sheikh Muhammad Adil ar-Rabbani

24 oktober 2025 / 03 Jumada al-Awwal 1447

Jum'ah – San Esteban Dergah, Córdoba, Argentinië

As-Salāmu ‘alaykum wa raḥmatu Llāh. A‘ūdhu bi-Llāhi mina sh-shayṭāni r-raġīm (Ik zoek mijn toevlucht tot Allah tegen de vervloekte Satan). **Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm** (In de naam van Allah, de meest Barmhartige, de meest Genadevolle). **Waṣ-ṣalātu wa s-salāmu ‘alā Rasūlinā Muḥammadin Sayyidi l-Awwalina wa l-Ākhirin** (En vrede en zegeningen zij met onze Boodschapper Mohammed, de leider van de Eersten en de Laatste). **Madad yā Rasūla Llāh, madad yā Sādāti Aṣḥābi Rasūli Llāh, madad yā Mashāyikhinā, dastūr yā Shaykh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Shaykh Muḥammad Nāẓim al-Ḥaqqāni. Madad** (O Boodschapper van Allah, help! O meesters, gezellen van de Boodschapper van Allah, help! O onze sjeiks, toestemming, o Sheikh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Sheikh Muḥammad Nāẓim al-Ḥaqqāni. Hulp!). **Ṭariqatunā ṣ-ṣuḥbah wa l-khayru fi l-jam’iyyah** (Onze weg is gezelschap en het goede zit in de gemeenschap).

[...] We lezen de ḥadīth van de Profeet ṣallā Llāhu ‘alayhi wa-sallam [in de Jum’ah Khutbah]:

لَا يَزَالُ أَرْبَعُونَ رَجُلًا مِنْ أُمَّتِي قُلُوبُهُمْ عَلَى قَلْبِ إِبْرَاهِيمَ يَدْفَعُ اللَّهُ بِهِمْ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، يُقَالُ لَهُمُ الْأَبْدَالُ

"Lā yazālu arba‘ūna rajulan min ummatī, qulūbuhum ‘alā qalbi Ibrāhīm, yadfa‘u Allāhu bihim ‘an ahli l-arḍ, yuqālu lahum al-Abdāl.", "Er zullen altijd veertig mannen zijn uit de ummah, wier harten kloppen in de zuiverheid van het hart van Ibrāhīm. Door deze harten houdt Allāh ﷻ de rampen van de aarde weg. Zij dragen de naam al-Abdal."

Het zijn veertig ṣādiqīn (oprechte dienaren), wier qalb (hart) voortdurend gericht is op Allāh ‘Azza wa-Jalla. Hun innerlijke staat weerspiegelt het hart van Sayyidina Ibrāhīm ‘alayhi s-salām, de vriend van Allāh. Hij behoort tot de Uli l-‘Azm, de machtige boodschappers, die standvastig bleven in imān (geloof) en tawḥīd (eenheid van God).

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

Vanaf zijn jeugd onderging hij vele beproevingen. Allāh ﷻ leidde hem zonder menselijke gids, zodat hij profeet werd. Hij groeide op in een land waar Nimrod heerste, een tiran die een uitgestrekt gebied beheerste van de Middellandse Zee tot het Midden-Oosten. Nimrod dwong mensen hem te aanbidden en liet een beeld van zichzelf maken. Zo'n beeld is een teken van shirk (afgoderij), en Azar, de stiefvader van Ibrāhīm, maakte dat beeld om voordeel te krijgen. Als jongen vroeg Ibrāhīm 'alayhi s-salām zich af waarom mensen zich voor stenen bogen. Later zag hij dat zij afgoden aanbaden die hen niets gaven. Toen hij ouder werd, sprak zijn nafs (ego) niet meer; zijn qalb (hart) dacht: "Dit is niet mijn Rabb (Heer). Hoe kan iets dat geen nut brengt god zijn? Sommigen profiteren, anderen betalen." Allāh ﷻ schonk hem ilhām (inspiratie) om de Ware te zoeken. De Qur'ān vertelt hoe hij 's nachts naar een ster keek en zei: "Dit is mijn god." Maar toen de ster verdween, zei hij: "Een god die verdwijnt, wil ik niet." Daarna zag hij de maan, helderder dan de ster, en zei: "Dit moet god zijn." Maar ook de maan verdween. Hij zei: "Dit is niet god. Ik moet verder zoeken." Toen kwam de zon op, groot en stralend. Hij zei: "Dit is groter. Dit moet god zijn." Maar ook de zon ging onder. Toen sprak zijn qalb: "Ik zal niets naast Allāh zetten. Er is maar één Rabb." Allāh ﷻ opende voor hem de deur van ma'rifah (innerlijke kennis), en hij riep de mensen: "Laat deze afgoden los. Dit is niet goed."

Sommigen waren tevreden, maar anderen verzetten zich. Er kwamen klachten, tot er een dag kwam van feest en vermaak. Terwijl zij buiten de stad waren, ging Ibrāhīm 'alayhi s-salām naar de tempel van shirk (afgoderij). Met een bijl verbrak hij de afgoden en liet alleen de grootste staan, met de bijl in zijn hand. Toen zij terugkeerden, zagen zij de verwoesting en waren verbijsterd. Nimrod hoorde het en riep: "Wie heeft dit gedaan?!" Zij zeiden: "Wij hoorden een jongen zeggen: 'Wat jullie doen is niet goed. Er is geen nut in dit.' Wij zijn zeker dat hij het deed." Ze brachten Ibrāhīm. Hij zei: "Zie je niet? De bijl is in zijn hand." Nimrod zei: "Ben je waanzinnig? Hij is van steen, hij kan niets." Toen toonde Ibrāhīm met hikmah (wijsheid) het bewijs: deze afgoden zijn dood, zonder kracht. Alleen Allāh leeft en geeft macht. De mensen erkenden de waarheid.

Toen de mensen afgoden loslieten, ontbrandde Nimrod in woede. Hij liet Ibrāhīm grijpen en bereidde een vuur dat leek op een berg van vlammen. Dagen en maanden verzamelde hij hout tot het een oceaen van vuur werd, zo hevig dat niemand dichtbij kon komen. Ze maakten een manjanīq (katapult) om hem te werpen. Toen zij hem wierpen, sprak Allāh 'Azza wa-Jalla, de Heer van

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

al-amr (bevel): يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ 'Yā Nāru Kūnī Bardāan Wa Salāmāan `Alā 'Ibrāhīm' "O vuur, wees koel en veilig voor Ibrāhīm." (Qur'ān 21:69) "Wees koel, en laat er groen en water zijn voor Ibrāhīm 'alayhi s-salām." Het vuur werd barid (koel) en salām (vrede). Dit was een āyah (teken) van qudrah (goddelijke macht), zodat de mensen de weg van tawhīd (eenheid) zouden volgen.

Door kibr (hoogmoed) weigerde Nimrod de waarheid. Hij wilde niet buigen voor Ibrāhīm 'alayhi s-salām. Hij verzamelde een leger, gehuld in ijzer, om tegen hem te strijden. Toen toonde Allāh ﷻ Zijn qudrah (macht) door een zwakke schepping: een mug. Wolken van muggen daalden neer en vernietigden het leger, tot er slechts skeletten bleven. Nimrod vluchtte naar zijn kasteel, maar Allāh ﷻ stuurde hem de zwakste mug. Zij kroop via zijn neus tot in zijn hersenen en begon te knagen, waardoor pijn als vuur door zijn hoofd trok. Elke beet bracht hem tot waanzin, zodat hij zijn hoofd sloeg om verlichting te vinden. Maar de mug groeide, en met elke slag werd zijn vernedering groter. Dit was 'adhāb (straf) in dunyā vóór ākhirah, zodat hij zou erkennen, maar hij bleef in ghaflah (onoplettendheid). Zo is de aard van de nafs: trots is het zwaarste gif. Nimrod zag iedereen lager dan zichzelf en weigerde. Uiteindelijk brak zijn hoofd onder de slagen, maar de mug leefde voort, groot als een vogel – een teken van Allāh's macht voor wie wil zien.

Er zijn talloze āyāt (tekens) in het leven van Sayyidina Ibrāhīm 'alayhi s-salām. Hij is de abū l-anbiyā' (vader van de profeten), van wie honderden profeten voortkwamen. Zijn nasab (afstamming) splitste zich in twee lijnen: één via Sayyidina Is'hāk en één via Sayyidina Ismail. Uit Is'hāk kwamen de profeten van Banī Isrāīl, waaronder Sayyidina Musa. Uit Ismail kwam de Sayyid al-Mursalīn (leider van de boodschappers), onze Profeet ﷺ, en zijn qalb (hart) was vervuld van īmān en tawhīd. Daarom herhalen wij in elke ṣalāh: "wa 'ala āli Sayyidina Ibrāhīm." Zijn naam leeft in elk gebed, als een herinnering aan zuiverheid en verbondenheid met Allāh.

Sayyidina Ibrāhīm 'alayhi s-salām verrichtte vele grote daden. Eén daarvan is de Ḥajj, een van de arkān (pijlers) van Islām. Hij bouwde de Ka'bah samen met Sayyidina Ismail, een huis van tawhīd dat tot vandaag blijft bestaan. Voor de Ka'bah staat maqām Ibrāhīm, een steen die Allāh ﷻ tot een teken maakte. Deze steen diende als een mi'rāj (opstijging) voor hem tijdens de bouw. Hij

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

stond erop en de steen verhief zich, zodat hij de stenen kon plaatsen. Alleen hij en zijn zoon Ismail 'alayhi s-salām werkten eraan, zonder hulp van mensen, maar met ināyah (goddelijke bescherming). Toen de bouw voltooid was, sprak Allāh 'Azza wa-Jalla: "Roep de mensen tot Ḥajj." Er was niemand om te horen, maar hij riep toch, met een stem die door de eeuwen ging. De Profeet ṣallā Llāhu 'alayhi wa-sallam zegt: deze adhan bereikte elke ziel die ooit naar Ḥajj ging of zal gaan. Miljoenen en miljarden antwoorden tot vandaag op deze da'wah (uitnodiging) van Allāh ﷻ via Ibrāhīm.

Moge Allāh ﷻ ons qalb (hart) zuiveren en maken zoals het hart van Khalīlullāh (de vriend van Allāh), Sayyidina Ibrāhīm 'alayhi s-salām, zoals de Profeet ṣallā Llāhu 'alayhi wa-sallam zei: الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَشْحَارِ "Aṣ-Ṣābirīna Wa Aṣ-Ṣādiqīna Wa Al-Qānitīna Wa Al-Munfiqīna Wa Al-Mustaghfirīna Bil-'Ashāri" "De geduldigen, de oprechten, de gehoorzamen, degenen die geven, en degenen die vóór de dageraad om vergeving vragen." (Qur'ān 3:17) Wees onder hen die in de stille uren van de nacht istighfār (vergeving) zoeken, die in ṣalāh (gebed) staan, en die geven op de weg van Allāh. Moge Allāh ﷻ ons harten vullen met ṣabr (geduld), ṣidq (oprechtheid) en maḥabbah (liefde), zodat wij wandelen op het pad van Sayyidina Ibrāhīm 'alayhi s-salām. Wa Allāhu yuwafiq (en Allāh schenkt succes).

Wa min Allāhi t-Tawfīq. Al-Fātiḥa.